

Bevezetés

A harmadik alkalom

A SZENT LÉLEK ideje !!!

Isten minden időben látnokokat és prófétákat küldött az emberekhez, amikor azok eltévedtek és tévútra tévedtek. Így a mi időnkben is, ma is, ezekben a napokban, ahol 144.000 szellemi lény, akik közül sokan jelenleg megtestesültek és a földön élnek, míg a többiek a túlvilágon vannak és onnan dolgoznak, Krisztus megpecsételte őket, hogy prófétaként és imaharcosként megrohamozzák a pokol kapuit, és segítsenek a Fénynek áttörni egy olyan világban, amelyet egyre inkább áthat a sötétség.

Mindenki azt aratja, amit a sok földi élete során vetett - a jó cselekedeteket boldogsággal jutalmazza, a rossz cselekedeteket pedig a saját lelkiismerete kérelhetetlenül és szigorúan elítéli. Az önzés ideje lejárt - ezt kell megértenünk a világ vége alatt.

Eljött a Szentlélek ideje, és ez Jézus Krisztus megígért visszatérése - mert sok mindent még akkor is mondania kellett volna nekünk, de akkor még nem tudtuk volna felfogni - de most már megértettünk rá, és ezért Krisztus újra szól az emberekhez - és ezúttal szellemileg - és ezt 1884-től 1950-ig az általa felszerelt hanghordozóknak Mexikóban!

"Még sok mondanivalóm van számotokra, de most nem tudjátok elviselni. De amikor majd eljön az Igazság Lelke, akkor el fog vezetni benneteket a teljes igazságra. Mert nem magáról fog beszélni, hanem amit hallani fog, azt fogja mondani, és ami eljövendő, azt fogja nektek kijelenteni. Ő fog engem átváltoztatni, mert elveszi, ami az enyém, és hirdeti nektek. Minden, ami az Atyának van, az enyém. Ezért mondtam: "Az enyémből vesz, és kijelenti nektek" (Jn 16,12-15).

Roque Rojast - Illés prófeta újbóli megtestesülését - Krisztus eszközként használta fel, hogy előkészítse az utat számára, ahogy egykor Keresztelő János tette, aki szintén Illés újbóli megtestesülése volt - találkozóhelyeket indított Mexikó külvárosaiban nagyon egyszerű emberekkel. Ezek ismét az izraeliták újbóli megtestesülései voltak, akik ezúttal Mexikóban inkarnálódtak azzal a feladattal, hogy a Szentlélek által szellemileg, mint hanghordozók, az értelmük szervén keresztül befogadják Krisztus Harmadik Kinyilatkoztatását, és azt leírják, és örökségként az emberiségre hagyják.

A mexikói Jézus Krisztus e 366 tanítását, amelyekből "A harmadik testamentum" című, 684 oldalon több mint 70 fejezetet tartalmazó kompendiumot állítottak össze, először spanyolul, majd számos más nyelven is, 12 kötetben adták ki "Az igaz élet könyve" címmel.

A három alkalom

(Idézet az Igaz élet könyvéből)

Első alkalom (Az apa)

Az Első Idő kezdetén Isten még mindig tudott szellemileg kommunikálni gyermekeivel néhány kiválasztotton keresztül. Hallották az Ő szellemi hangját, ahogyan vezette őket. De amikor ez a kapcsolat elveszett gyermekei növekvő materializmusa következtében, Isten közvetítőt keresett. Felszerelt egy embert, akin keresztül közölhette magát népével. Mózes volt a kiválasztott eszköz, akin keresztül kihirdette a Tízparancsolatot, amely az életre vonatkozó iránymutatást adta, először Izrael népének, majd később az egész világnak. Mózes a Tízparancsolattal és a részletes utasításokkal azt az első alkalmat szimbolizálja, amikor Isten mint Teremtő, az egyetlen Isten, könyörtelen igazságosságában (a Szentháromság Istenatyja) kinyilatkoztatta magát gyermekeinek.

Második alkalom (A fiú)

Amikor az idő beteljesedett, Isten elküldte egyszülött Fiát. Isten Lelke Jézusban emberré lett és az emberek között lakott. Tanításaiban kinyilatkoztatta az isteni szeretetet, életével és áldozatos halálával pedig tökéletes példát adott az emberiségnek; ezért Ő volt az az isteni Mester, aki az első korszak tízparancsolatát teljesítette a szeretet által, amely a kereszten találta meg legmagasabb kifejeződését, amikor feláldozta magát az emberiségért. Jézus a Második Korszakot jelképezi (a Szentháromság Isten-Fia).

Harmadik alkalom (A Szentlélek)

Jézus nem tudott mindent kinyilatkoztatni a földön töltött ideje alatt, mert az emberiség még nem állt készen erre. Ugyanakkor bejelentette, hogy az Atya elküldi a Vigasztalót, a Szentlelket. Ezt a Harmadik Időt Illés vezette be, akinek Lelke megvilágosított egy isten által kijelölt eszközt. Egy Roque Rojas nevű egyszerű ember volt az, aki Keresztelő Jánoshoz hasonlóan előfutára volt annak, hogy Isten Szentlelke, az Igazság Lelke megnyilvánuljon az emberek között. 1866-ban Illés Lelke az Igazságot közvetítőn keresztül hirdette: "Én vagyok Illés, az első korszak prófétája, a Tábor-hegyi átlényegülés prófétája; készüljétek fel...". Azok a hallgatók, akik a szellemi látás ajándékával rendelkeztek, akkor Jézust, Mózeszt és Illést látták, ahogyan a tanítványok Jézusnak a Tábor-hegyen történt átváltoztatásakor. Ez a három nagy korszak megerősítése, és hogy Illés a harmadik korszakot jelképezi, amelyben az Igazság Szelleme kommunikál, vagy: Krisztus második eljövetele a Szellemben (a Szentháromság Isten Szentlelke).

Isten tökéletes sorrendben adja át kinyilatkoztatásait:

A szeretet tanítása Jézus által adatott nekünk (Második alkalommal), miután már elegendő ismerettel rendelkezünk Isten igazságáról (Első alkalommal). És így képesek leszünk az igazság és a bölcsesség tanítását magunkba fogadni, amennyiben teljesítjük a szeretet tanításait (Harmadik idő).

Ez a Harmadik Idő - Illés ideje - a Szentlélek ideje; 1866-ban kezdődött Mexikóban az Igaz Élet Könyvének megírásával, amely végül a Harmadik Testamentum Komentáriusában csúcspontot ér el. Ez a tanítás minden ember spiritualizációjáról és Krisztus 1000 éves uralmának és az Ő eljövendő földi békés királyságának előkészítéséről szól.

Isten minden emberi lényben lakozik, és Isten minden lény Atyja és Teremtője, akár ezen a világon, akár a túlvilágon élnek - mindannyian az Ő gyermekei. Az ember egy megtestesült szellemi lény, akit Isten a teremtés kezdetén teremtett. Ezek a szellemi lények számos inkarnáción mentek keresztül, hogy tökéletesedjenek, először más, tökéletesebb világokban, és most már a vezeklő Föld nevű bolygón is, amely azonban szintén a spiritualizáció iskolája.

Minden emberben ott van Isten szikrája - a lelkiismeret. A lelkiismeret vezeti az ember szellemét - a szellem vezeti az ember lelkét, a lélek pedig vezeti az ember elméjét és testét. Az embernek spiritualizálnia kell és meg kell tanulnia a közvetlen közösséget Istennel, függetlenül hovatartozástól, hitvallástól, színtől, nemzetiségtől a tanokon, külső formák imádatán és hamis szektákon, kőtemplomokon, farizeizmuson és a hamis fény hamis tanításain túl! (Antikrisztus)

Maga Isten akar vezetni és irányítani minden embert a szívben lévő isteni szikra által, amely minden emberben benne rejlik, vagyis az ember lelkében, amely a lelkiismeret. És ezt az ember szabad akaratának tiszteletben tartásával teszi, mint egy gyengéd, szerető apa, aki mindig tudja, mi a legjobb a gyermekének.

Az embernek meg kell tanulnia, hogy megnyissa a lelkét, hogy meghallja a szívét és Isten hangját benne, hogy hagyja, hogy Isten tanítsa, inspirálja és vezesse, és akkor az élete áldássá válik saját maga és mások számára.

Az ember feladata, hogy a szeretet és az irgalmasság cselekedeteit végezze, hogy tetszést szerezzen Istennek, az Atyjának, és hasonlónak váljon hozzá, vagyis hogy tökéletesítse önmagát, hogy közeledhessen Istenhez. Célja, hogy saját erőfeszítései segítségével és Isten kegyelme által elérje a tökéletességet, hogy aztán örökre hazatérhessen az Atyához, és örökké vele élhessen. Ez egy hosszú út, amelyet minden embernek, minden szellemi lénynek lépésről lépésre kell megtennie, és ehhez szükség van az isteni tanításokra, amelyeknek megvan a hatalmuk, hogy megtisztítsák a szellemet és tökéletesítsék a szellemi lényeket.

A hét pecsét

A János Jelenések könyvéből ismert "Élet könyve" a hét pecséttel tartalmazza az emberiség történelmét, ahogyan azt Isten előre látta. Hét nagy fejezetre van osztva, amelyek mindegyike különleges pecséttel rendelkezik. Ezeket a pecsétet Krisztus oldotta fel, hogy az Élet Könyvének adott fejezetében foglalt fény, Isten akarata és nevelési terve működhessen és megvalósulhasson az emberek világában. Ezáltal az emberiség mindenkori szellemi fejlődési szakaszának fő tanítása egy szimbolikus eseményben Isten egyik kiválasztottja által szimbolizálódik, mint e korszak és minden későbbi korszak vezetője és mintaképe. - A Harmadik Korszak kezdete óta az "Élet Könyve" a Hatodik Pecsétnél nyílt meg.

Az első pecsét: Az áldozat

Erről a témáról az Úr az Ó új Igéjében így beszél: "A világ szellemi fejlődésének első ilyen szakaszát Ábel, az Atya első szolgálója jelképezi, aki felajánlotta Istennek engesztelő áldozatát. Ő az áldozatvállalás szimbóluma. Irigység támadt ellene." (U.(=Instrukció száma és vers) 161:54)

Az 1Mózes 4. fejezetéből tudjuk, hogy Káin és Ábel égőáldozatot mutatott be Istennek. Ábelét Isten kegyesen nézte, mert ártatlan és tiszta szívvel adta. Káinét azonban Isten elutasította, mert Káin nem volt tiszta szívű. Ez nagyon feldühítette Káint, és irigységből és gyűlöletből megölte testvérét, Ábelt. E bibliai elbeszélés mély értelme azonban az, hogy Ábel - az anyagi égőáldozatán kívül - földi emberi szenvedélyeinek szellemi áldozatát is felajánlotta Istennek. Ezért a szíve ártatlan és tiszta volt. Lényének ez a megtisztulása tehát maga az áldozat szimbóluma. Összefoglalva elmondhatjuk: az Első Pecsét azt jelenti, hogy fel kell áldoznunk bűnös szenvedélyeinket, hogy a szellem uralkodik az anyag felett, és hogy ezáltal elérjük a szellemi egységet Mennyei Atyánkkal.

A második pecsét: Hit

Ezt Noé jelképezi. Az emberek nem hallgattak az Első Pecsét tanítására, hanem szabad akaratukkal visszaélve hagyták, hogy az anyagiasság gonosz szenvedélyei uralkodjanak rajtuk. Az 1Móz 6,3 ff-ben ezt olvassuk: "Akkor ezt mondta az Úr: Az embereket nem bünteti többé az én Lelkem, mert testté lettek. Adok nekik még százhusz évet. . És amikor az Úr látta, hogy az emberek gonoszsága nagy a földön, és hogy szívük minden gondolata és cselekedete örökké gonosz. ... azt mondta: Elpusztítom a föld színéről az embereket, akiket teremtettem... . De Noé kegyelmet talált az Úr előtt... . Noé istenfélő és feddhetetlen ember volt, és istenfélő életet élt az ő idejében. . . "

A nép megvetette Isten figyelmeztetését, és nem hitt a határidőnek, amelyet arra szabott, hogy megjavuljanak. Csak egy hitt, Noé. Az Úr őt választotta ki, hogy eszköze legyen, hogy az özönvíz után egy új emberiséggel kezdje újra. - Erős hit kellett ahhoz, hogy Isten minden rendelkezését végrehajtsák, amelyek abban az időben meglehetősen rendkívüliek voltak, és ezért az emberek kinevették őket. Noé azonban bízott Istenében, és úgy cselekedett, ahogyan azt megparancsolta neki.

A hit volt a mentő bárka Noé számára nemcsak szó szerint, hanem szellemileg is, és a hit mind a mai napig minden hívő számára mentő erő. Az sem véletlen, hogy Ábrahám, a hit másik nagy hőse éppen a második pecsét idején élt.

A harmadik pecsét: Szellemi erő

Ezt Jákob jelképezi. Isten adta Jákobnak az "Izrael" lelki nevet, ami azt jelenti, hogy "erős". Jákob vagy Izrael életében sok viszontagsággal és veszéllyel találkozott - amelyekkel Isten próbára tette -, de amelyeket a benne lévő lelki erőnek köszönhetően le tudott győzni. Ő lett az emberek számára annak a lelki erőnek a szimbóluma, amelyet meg kell szerezni ahhoz, hogy türelemmel és önfeladással elviseljük az Isten által ránk mért megpróbáltatásokat. A fent említett szellemi tulajdonságának köszönhetően Isten őt választotta ki Izrael népének ősatyjául, mivel az ő 12 fiából származott a 12 törzs. Jehova egy nagy szellemi kinyilatkoztatást is képes volt rajta keresztül közölni.

Az Ószövetségből ismerjük a "mennybe vezető létra" néven ismert történetet (1Móz 28,10 ff): Jákob álmában egy létrát látott, amely a földön állt, és az égig ért, és Isten angyalai fel- és leszálltak rajta. A létra tetején az Úr állt. Isten így szimbolikus képekkel mutatta be a szellem fejlődését. Lelkünknek érettebbé és tisztábbá kell válnia ahhoz, hogy lépésről lépésre felemelkedhessünk. Megérthetjük, hogy szellemünk nem képes elérni a létra megmászásához szükséges tisztaságot, amíg nem vagyunk Istennel egyetlen emberi életben, úgymond első próbálkozásra. Sok próbálkozásra, sok inkanációra van szükség, hogy minden alkalommal néhány lépcsőfokot feljebb lépjünk, a szellemünk által elért érettségnek megfelelően. Ezzel az Úr arra int bennünket, hogy ne álljunk meg a létrán, azaz folyamatosan haladjunk előre a szellemi fejlődésünkben, mert különben akadályozzuk az utánunk jövőket a szellemi fejlődésben. - Isten angyalai, akik a létrán leereszkednek, a fény fejlett szellemei, akiket az Úr küld le, hogy segítsenek a felfelé haladóknak. Itt ismét kifejezésre jut, hogy Isten nem hagy minket magunkra a hozzá vezető úton, hanem felajánlja segítségét. A Harmadik Pecsét tulajdonságának eléréséhez a két előző tanítását kell megfogadni: Isten csak az alacsonyabb szenvedélyek feláldozásával és rendíthetetlen hittel tudja a bennünk élő Lélek szikráját nagy erővé tenni.

A negyedik pecsét A törvény

Ezt Mózes szimbolizálja. Isten őt választotta ki, hogy Izrael népét kiszabadítsa az egyiptomi rabságból, és rajta keresztül adta át a népnek a Tízparancsolatot és számos rendelkezést, amelyek Isten akaratát ismertették a néppel. A Tízparancsolat lett minden emberi törvény alapja, és ha hűségesen betartották volna őket, az emberiség a jó útra lépett volna: az igaz istenimádat, az igazságosság, a rend és a felebarát iránti tisztelet útjára. De az isteni törvény be nem tartása, vagyis az ember engedetlensége Isten akaratára iránt, a szakadék szélére sodorta az emberiséget.

Az ötödik pecsét: Szerelem

Ezt Jézus képviseli. Őbenne Isten emberré lett irántunk való szeretetből. Az Ő élete tökéletes példa volt, tanítása pedig a szeretet egyetlen dicsőítése, amely akkor teljesedett ki a legjobban, amikor életét adta értünk. Ezért tudta tanítását így összefoglalni: "Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket, ti is szeressétek egymást" (János 13:34).

És valóban, a szeretetnek ebben az új parancsolatában benne van az egész törvény. Ennek betartása az utolsó következményig elhozza Isten szellemi királyságát erre a földre. A túlvilágon ez már így van, mert a szeretet a szellemi királyság előfeltétele és alapja.

A hatodik pecsét: Bölcsesség

A hatodik pecsétet - mint a harmadik korszak előjátékát és előkészítő szakaszát - Illés, az ószövetségi próféta és nagy harcos szimbolizálja, aki küldetése teljesítése után "tüzes szekéren" (2Királyok 2:14) ment a mennybe,

Ezzel a képletes ábrázolással megmutatjuk, hogy Illés szelleme Isten világossággal teli harcosa. Jézus tanúsága szerint ez a kerubi szellem Keresztelő Jánosban is megtestesült (Máté 11, 7-14), aki előkészítette a szíveket, hogy Jézus beléjük helyezhesse tanítását. Ő is előkészítette az utat az Úrnak korunkban, az Ő szellemi visszatérésekor, és mint hatalmas angyali fejedelem, minden szellemnek és világnak átadja a Szentlélek fényét, az Isteni Bölcsességet, amely az Élet Könyve megnyitott Hatodik Pecsétjéből vagy fejezetéből árad, amelynek tanításait és kinyilatkoztatásait maga az Úr tette ismertté kiválasztott eszközein keresztül egészen az 1950-es évig. De a hatodik pecsét ideje ezzel még nem ért véget. A Hatodik Pecsét fénye mindaddig világít majd az emberiségre, amíg az el nem ismeri Krisztus második eljövételének kinyilatkoztatásait, és nem lelkesíti magát. Az ezzel egy időben zajló látogatások segíteni fogják ezt a fejlődést, hogy a szellemek befogadhassák Isten igazságát és bölcsességét. Így az emberiség felkészül a Hetedik Pecsétre.

A hetedik pecsét: A befejezés

A hetedik pecséttel a megváltás munkája befejeződik, ahogyan a hetedik napon, képletesen szólva, a teremtés is befejeződött. A Lélek befejezte a hosszú és fájdalmas utat, és ismét a legszorosabb közösségben van az Atyjával, Lélek a Lélekkel. Az engedetlen fiú hazatér az Atya házába, legyőzte önmagát és a világot. - A Hetedik Pecsét szimbóluma maga a Mennyei Atya, aki a szellemek fejlődésének és megtisztulásának e nehéz útjának végül elért célja lesz. A hetedik pecsétet még nem nyitották fel. Talán már most megadatott az egyik vagy másik szellemnek, hogy szellemi érettségének köszönhetően megtapasztalja egy kis előérzetét annak, amit a Hetedik Pecsét hoz. De az egész Izrael és az emberiség számára még nemzedékeknek kell jönniük és menniük, sok évnyi megpróbáltatásnak kell még eltelni, sok könnynek kell még megtisztítania a szíveket, amíg el nem jön a legnagyobb idő mindenki számára: az Atyával való állandó közösség ideje.

III Izrael népe

A tanításokban az Úr gyakran beszél "Izrael népéről", "az én népemről" vagy egyszerűen "népemről". Ez semmiképpen sem vonatkozik a mexikói nemzetre, amelynek a közepén a gyűlések zajlottak. Ez Izrael államot jelenti? - Nem - A tévedések elkerülése végett itt egy rövid magyarázat az "Izrael" név eredetéről, és arról, hogy kiket szólítanak meg a kinyilatkoztatásokban "Izrael népének". A bibliatanulók ismerik az Ószövetségben található elbeszélést, amely szerint Jákob egy nehéz élethelyzetben éjszaka egy "emberrel" birkózott, amíg a hajnal fel nem virradt. "Az ember" nem tudta legyőzni őt, és végül azt mondta: "Többé ne Jákobnak, hanem Izraelnek hívjanak, mert küzdöttél Istennel és emberekkel, és megadtad magad". És Isten megújította Jákobnak ígéretét: "A te magod olyan lesz, mint a föld pora, és elterjedsz estére és reggelre, északra és délre, és általad és a te magod által áldott lesz a föld minden nemzetsége." - Izrael egy szellemi név, és azt jelenti: "erős". Erős, spirituális közösségnek kellett lennie, amely magában foglalta az egész népet, Izrael számos, erős nemzetét. Isten pedig azért adta az ígéret földjét a népnek, hogy békében élhessenek benne, és elmélyíthessék a Vele való lelki kapcsolatukat. Az Istennel kötött szövetség értelmében azonban azt a feltételt szabta neki, hogy az egyetlen Isten igaz imádatát és tanításainak igazságát a föld minden népének meg kell ismertetnie, vagyis papi népnek kell lennie.

Az Ószövetség szemléletesen mutatja be Izrael nemzetének fejlődését az évszázadok során. Hamarosan láthatóvá vált benne egy megosztottság: az egyik oldalon a kis csoport, amelyet mi a szellemi Izraelnek akarunk nevezni, mert ez tartotta fenn a szellemi kapcsolatot Istennel, és amelynek köréből kerültek ki a nép bölcs vezetői és a nagy próféták. Másrészt a többség, akiket anyagi Izraelnek fogunk nevezni, mert a nagy bölcsesség, kitartás és energia isteni áldásait kizárólag a hatalom és a gazdagság megszerzésére használták. Az Istennel kötött szövetséggel szembeni

engedetlenség gyakran súlyos megpróbáltatásokat hozott Izrael népére, amelyekről ők maguk tehetnek, mivel gazdagságuk, hatalmuk és büszkeségük gyakorlatilag arra készítette a szomszédos nemzeteket, hogy háborút indítsanak ellenük. A nyomorúságban és szorongatásban a nép Istenéhez kiáltott, de a bűnbánat csak addig tartott, amíg vissza nem nyerték szabadságukat és gazdagságra nem tettek szert.

A sok megpróbáltatás alatt a lelki Izrael kisebbségben lévő része hallatlanul, de a Messiásba vetett hittel és reménnyel telve élt. Ezért tudott Jézusban emberré válni közöttük, hogy ismét felhívja népe figyelmét a nemzetek közötti szellemi küldetésére, és felkészítse őket arra. A lelki Izrael követte Őt, és örömmel hallgatta szavát. A többség, az anyagias Izrael alig vett tudomást róla, és a hivatalos egyház határozottan elutasította őt. Egy erős embertől, egy hatalmas harcostól várta, hogy megtörje a rómaiak uralmát, és felemelje a földi, dicsőséges és legyőzhetetlen Izraelt. A Messiás azonban alázatos volt, és azt vallotta: "Az én országom nem e világból való". Ekkor olyan nagy volt a csalódásuk, hogy elítélték Őt, mint agitátort és káromlót, és keresztre feszítették. - Így egy óriási jelentőségű esemény következett be: a szellemi és az anyagi Izrael közötti látható szétválás.

A lelki Izrael az apostolok köré gyűlt, és a kis sokaságban hamarosan megérett az a tudás, amelyet Péter apostol így fogalmazott meg: "Most pedig igazsággal látom, hogy Isten nem a személyt nézi, hanem mindenféle népben kedves neki az, aki őt fél, és helyesen cselekszik". - Tehát nemcsak a zsidók tartoznak a szellemi Izraelhez, hanem minden vallásból és nemzetből azok, akik hisznek Krisztus szavaiban és azok szerint cselekszenek; mert ez egy szellemi közösség, és ezért nem kötődik nemzetekhez. Az anyagias Izrael a római uralom leváltására irányuló fanatikus törekvésében súlyos háborús vereséget szenvedett, és Jeruzsálem Kr. u. 70-ben történt lerombolása után megszűnt nemzet lenni, a zsidók pedig szétszóródtak az egész világon. A materialista Izrael szörnyű ítéletet okozott magának az isteni törvények iránti engedetlenségével és a Messiás elutasításával. Könnyörtelenül beteljesedett Jézus próféciája a csodálatos jeruzsálemi templom láttán: "Bizony mondom nektek, nem marad itt egy kő a másikon, amely ne törne össze". És ismét: "Jeruzsálem, Jeruzsálem, aki megöli a prófétákat, és megkövezed azokat, akiket hozzád küldtek: hányszor akartam összegyűjteni fiaidat, mint a tyúk a szárnyai alá a tyúkokat, és ti nem akartátok! Íme, a te házad pusztán marad neked." - Az ezt követő évszázadok során mindenütt nemkívánatos kisebbségnek számítottak, elnyomástól, megaláztatástól és nélkülözéstől szenvedtek. De most, közel 2000 évvel azok után a szörnyű események és az ebből eredő látható megosztottság után a szellemi és az anyagias Izrael között, ismét egy eddig elképzelhetetlen jelentőségű változás történik. A szellemi Izrael, amely a föld népei között alig észrevehető kisebbségként gyenge, kis befolyással bíró csoport volt, felébredt és összegyűlik. Krisztus az Ő szellemi visszatérésében "Izraelhez szól a Lélek szerint". Most egyesíti Izrael "szétszórt törzseit", hogy felszerelje szellemét, és harcba küldje, amíg el nem éri az emberi faj megváltását és szellemivé tételét. Az ehhez szükséges utasításokat Krisztus új kinyilatkoztatásai adják, amelyeket az "Igaz Élet Könyve" 12 kötetében gyűjtöttek össze. Másrészt itt van az anyagias Izrael. Hosszú és fájdalmas volt a zarándokútja, mióta kiteszította kebeléből azt, aki új örökségként felajánlotta neki országát. De a legsúlyosabb elnyomás idejének vége; meggazdagodott, és a pénzzel nagy befolyást gyakorol. Erősödött és büszke lett, és a nemzetiségi ág ismét nemzetként telepedett meg, a régi vallási hagyományok felébredtek. Azt hiszi, hogy Jehova és Mózes törvényeit teljesíti, de valójában még mindig az aranyborjút imádja. Messze van attól, hogy megértse és betöltse szellemi küldetését. Ezt nem szabad egyoldalú szemrehányásnak venni a zsidók vagy az izraelita nemzet ellen; a föld összes nemzete - talán a kisebbségeket kivéve - materializálódott és "az aranyborjú körül táncol". - Ha ebben a magyarázatban külön említést teszünk az anyagias Izraelről, az azért van, mert ez az értekezés a szellemi és az anyagias Izraelről szól, és megállapítja, hogy az utóbbi - még - nem tölti be az Isten által elrendelt feladatát, hogy papi nép legyen a föld népei között.

Önkéntelenül feltesszük magunknak a kérdést: mi lesz a következő lépés? - Nem szabad elfelejtenünk, hogy Isten nagy ígéreteket tett Izrael népének, és ezeket soha nem fogja megszegni. De eközben azt is tudatosítanunk kell, hogy az áldás ígéretei, amelyeket Isten Jákobnak tett az ő magvára vonatkozóan, a szellemre vonatkoznak, ahogyan már Jákob későbbi neve, nevezetesen

Izrael is szellemi név. Tévedés azt gondolni, hogy az ígéretek az anyagra, azaz a nép törzsére vagy Izrael jelenlegi állapotára vonatkoznak. Ha ez így lenne, akkor Isten prófétái és hírnökei még mindig felemelkednének benne. - De eljön az idő, amikor Izrael, amely most még anyagi, egyesülni fog a szellemi Izraellel, és a kettő ismét egységet fog alkotni, Izrael egyetlen nemzetét. De mikor fog ez megtörténni? - Amikor az anyagi Izrael lemond a pénzről, a hatalomról és a büszkeségről, és elismeri az Úr új kijelentéseit - ami valószínűleg csak egy újabb, legsúlyosabb látogatás után lesz lehetséges -, és fájdalmas könnyekkel kiáltja: Jézus volt a Messiás, és Krisztus számunkra is "az út, az igazság és az élet".
